

3e Kwartaal 1996

Soort	Aanwezig 1-7-1996	Gebracht	Dood	Gelost	Aanwezig 30-09-96
Aalscholver	-	2	1	1	-
Jan van Gent	-	1	1	-	-
Noordse Stormvogel	-	1	-	1	-
Grote Mantelmeeuw	-	1	1	-	-
Zilvermeeuw	-	4	3	1	-
Kokmeeuw	-	2	2	-	-
Stormmeeuw	-	1	1	-	-
Eend	-	4	2	2	-
Tapuit	-	1	1	-	-
Ekster	1	2	1	1	1
Kauw	3	2	1	4	-
Vlaamse Gaai	-	1	-	1	-
Koekoek	-	1	1	-	-
Zanglijster	-	3	1	2	-
Merel	-	11	6	5	-
Huismus	-	2	1	1	-
Koolmees	-	2	2	-	-
Putter	-	1	1	-	-
Gierzwaluw	-	1	1	-	-
Duif	1	6	3	2	2
Tortelduif	2	4	1	4	1
Houtduif	-	2	1	1	-
Kwartel	-	1	-	1	-
Kanarie	-	1	1	-	-
Parkiet	-	1	-	1	-
Agapornis	-	1	-	1	-
Kip	-	1	-	1	-
Totaal	7	60	33	30	4

Het Vogelweekje

Stef van Nes

Op zaterdag 7 september fietste ik naar de AWD toe. Bij ingang Vogelenzang hield ik op met fietsen. Ik vond het wel genoeg zo. Ik kocht een jaar kaart en ik liep vlug het gebied in. Mijn vrij nieuwe telescoop had ik bij me. Al gauw arriveerde ik bij de eerste waters. In die waters zaten een boel eenden. Vooral veel krakeenden. Maar ook lieten andere soorten vogels zich bewonderen. Zoals groenpootruiters, oeverlopers en één zwarte ruiter. Ik besloot daarna om naar de vogelhut te gaan. Zo gezegd zo gedaan. Helaas zat er bij de vogelhut niet echt iets leuks. En daarom keek ik maar eens in het boek waarin allerlei waarnemingen staan. De leukste waarnemingen waren het porceleinhoen en de zwarte wouw. Allebei de soorten waren nog in september in de AWD gezien. Ik stond op en vertrok naar het Renbaanveld. Onderweg

zag ik een zwarte specht vliegen. Een tijdje later kwam ik aan op de plaats van bestemming. Op het water zat haast helemaal niks. Slechts een enkele aalscholver en een paar eenden. Boven het water scheerden echter wel een aantal boomvalken. Plots werd mijn oog verrast door een speciaal soort roofvogel. Ik keek goed naar het vliegende wezen en kwam tot de ontdekking dat de vogel een sierlijke vlucht heeft met diepe elastische vleugelslagen. Bovendien draaide de vogel vaak zijn lange ondiep gevorkte staart. Verder leek de vogel ook wel wat weg te hebben van een buizerd en een bruine kiekendief. Nadat de roofvogel uit het gezicht verdwenen was, keek in vlug in het vogelboek. En toen wist ik zeker wat het was. Het was namelijk een zwarte wouw. De zwarte wouw was tevens een nieuwe soort voor me (nieuwe Nederlandse soort). Na deze leuke ontdekking ging ik in

wandelpas naar de Zwanenplas. Maar bij deze plas zat werkelijk niks. Dus daarom vond ik het tijd om naar de uitgang te lopen. Bij de uitgang zal ik al gauw mijn oude vertrouwde fiets staan. Ik sprong er op en sjeeste weg.

Ik kwam om 16.15 uur uit school. Het was maandag 9 september. Ik fietste naar huis toe. Eenmaal thuis zei mijn zusje dat ik de vogellijn even moest bellen. Iemand had dat namelijk doorgegeven door de telefoon. Dus belde ik gelijk de vogellijn. Ik hoorde dat er een kleine spotvogel in de noordwesthoek van de Zanderij ten zuiden Katwijk zat. Als een razende donder fietste ik naar de desbetreffende plek. Eenmaal bij de plaats gearriveerd, zag ik al een horde vogelaars staan. Ik ging er op af. De vogel moest volgens hen in een veldje met hoge stengels zitten. En ja hoor. Ik zag het vogeltje heel even door het beeld gaan. Het verstopte zich weer gauw in het oerwoud van stengels. Later kreeg ik het beter in mijn beeld. Het zat even uit te rusten, want het vogeltje wordt telkens weer opgejaagd

door de vogelaars. Ik kon nu goed de lichte wenkbrauwstreep zien. Na nog een tijdje gebleven te zijn, ging ik maar weer eens de hort op. Deze schooldag is eindelijk echt leuk geëindigd.

Op donderdag 12 september ging ik vroeg uit de veren. Ik had besloten om in deze vroege ochtend te gaan zeetrekten. Er stond een goeie wind. Namelijk NW-wind. Ik fietste naar de surfclub bij Noordwijk. Ik stapte in het strandhokje en ging zitten. Ik zag al gauw een aantal kleine jagers, jan-van-genten en zwarte zeeëenden. Later zag ik met nog een paar vogelaars de eerste noordse stormvogel. En dat betekende voor mij een nieuwe soort. Je kon het heel mooi zien. Je zag goed de witte kop, lange smalle vleugels en de korte staart. Er werden hierna nog meer noordse stormvogels gezien. In totaal waren het 10 tot 15 stuks. Al gauw begon voor mij de tijd te dringen, want ik moest nog naar school toe. Op school genoot ik nog even na van deze waarneming.

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen dorp leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur ons te bieden heeft

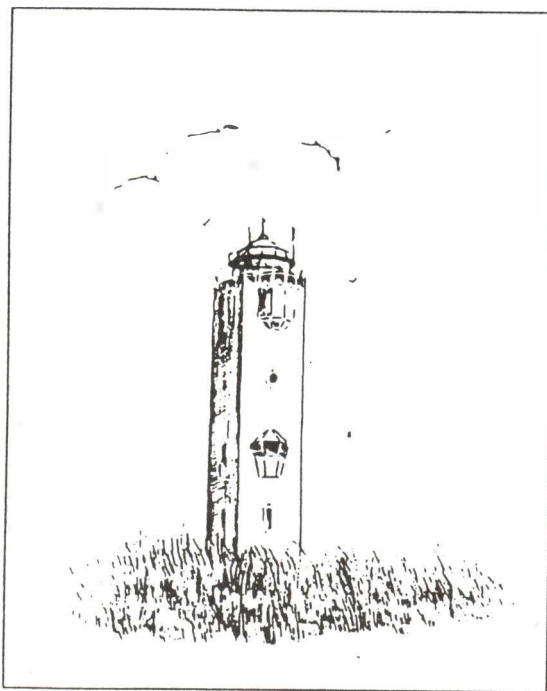
Het strand en de zee met stormachtig weer boeit veel mensen. Lekker uitwaaien wordt er dan gezegd. Daar is een stevige strandwandeling dan ook uitstekend geschikt voor. Toch kan het stilstaan of zitten met dergelijk weer ook boeiend zijn. Het is dan wel zaak dat je een 'oppertje' kan vinden. Een plekje in de luwte. In de zomer is dat geen probleem. Er staan dan tal van tenten op het strand waar je uit de wind over zee kan kijken. 's Winters is dat wat minder eenvoudig. Eigenlijk heb je dan de keus tussen de politiepost en het hutje bij het Zuiderbad.

Het rondje groen gaat dan niet de noord in, maar volgt een zuidelijke koers.

Vooraf met westelijke winden zijn er interessante dingen boven zee te zien. Zeldzaamheden soms, zoals pijlstormvogels of Kleine Alken. Maar ook algemene soorten waaronder de Jan van Gent. Wit en zwart in het volwassen kleed en grauwer naar gelang ze jonger zijn.

Drieteenmeeuwen ook, vanuit hun broedgebied in het noorden komen ze dan aangevlogen. De volwassen vogels van deze soort hebben 'in inkt gedoopte vleugelpunten' terwijl de jonge vogels een v-vormige vlek op de bovenzijde laten zien.

Een van de aardigste meeuwtjes vind ik de Dwergmeeuw. Een klein meeuwtje, de naam zegt het al, dat zich dansend boven het water verplaatst. Een sierlijk beestje, als ze verder weg over zee vliegen zijn ze gemakkelijk met sterns te verwisselen.

Small is beautiful, zeggen de Engelsen. In de vogelwereld is dat vaak het geval. De sterns zijn al even genoemd, een van deze stern is de Dwergstern. Ook zo'n verbazend aardig beestje. Als vlin-ders trekken ze in het voor- en najaar langs onze kust. De Dwerggors, die we op de toendra moeten zoeken; de Dwergarend, die je in het najaar in grote aantallen over de golf van Gibraltar kan zien trekken; de Dwergaalscholver van de Donaudelta; het zijn allemaal lilliputters onder hun soortgenoten. Misschien vinden we ze daarom wel zo aardig. Zoals we met wat vertedering naar een peuter kunnen kijken.